

Mål C-334/92

**Teodoro Wagner Miret
mot
Fondo de garantía salarial**

(begäran om förhandsavgörande
från Tribunal Superior de Justicia de Cataluña)

”Direktiv om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens — tillämpningsområde — garantiinstitution”

Sammanfattning av domen

1. *Socialpolitik – tillnärmning av lagstiftning – skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens – direktiv 80/987 – tillämpningsområde – kategori arbetstagare som betraktas som arbetstagare enligt nationell rätt och som inte omnämns i avsnitt I i bilagan till direktivet – omfattas (avsnitt I i bilagan till rådets direktiv 80/987, i dess lydelse efter ändring genom direktiv 87/164)*
2. *Institutionernas rättsakter – direktiv – medlemsstaternas genomförande – nödvändigt att säkerställa att direktiven får avsedd verkan – nationella domstolars skyldigheter (artikel 189 tredje stycket i EEG-fördraget)*
3. *Socialpolitik – tillnärmning av lagstiftning – skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens – direktiv 80/987 – skyldighet för medlemsstaterna att skapa en enda garantiinstitution för alla kategorier av arbetstagare – föreligger inte – nationell lagstiftning som inte förmår tillförsäkra arbetstagare som har företagsledande ställning den garanti som föreskrivs i direktivet – rätt för de berörda att från medlemsstaten erhålla ersättning för den skada de lidit till följd av underlåtenheten att genomföra direktivet (artikel 3.1 i rådets direktiv 80/987)*

1. Arbetstagare som har företagsledande ställning kan inte uteslutas från tillämpningsområdet för rådets direktiv 80/987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens, i dess lydelse efter ändring genom rådets direktiv 87/164, om de enligt nationell rätt betraktas som arbetstagare och inte finns omnämnda i avsnitt I i bilagan till direktivet.
2. Vid tillämpningen av de bestämmelser i nationell rätt som skall tillförsäkra ett direktivs genomförande är den nationella domstol som har att tolka dessa skyldig att i den utsträckning det är möjligt tolka den nationella rätten mot bakgrund av direktivets ordalydelse och syfte så att det resultat som avses i direktivet uppnås och därmed agera i överensstämmelse med artikel 189 tredje stycket i fördraget.

Denna princip om direktivkonform tolkning gör sig särskilt gällande för den nationella domstolen om medlemsstaten gjort den bedömningen att redan gäl-

lande bestämmelser i nationell rätt motsvarar kraven i det berörda direktivet.

3. Arbetstagare som har företagsledande ställning kan inte åberopa direktiv 80/987 för att kräva betalning av utestående fordringar från en garantiinstitution som med tillämpning av nationell rätt inrättats för andra kategorier av arbetstagare. Artikel 3.1 ålägger nämligen medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att garantiinstitutioner garanterar betalning av arbetstagarnas utestående fordringar, men ålägger dem inte att skapa en och samma garantiinstitution för samtliga kategorier av arbetstagare.

För det fall nationell rätt - även tolkad mot bakgrund av nämnda direktiv - inte förmår tillförsäkra arbetstagare som har företagsledande ställning de garantier som föreskrivs i direktivet, har dessa arbetstagare rätt att kräva ersättning från den berörda medlemsstaten för den skada de lidit till följd av underlåtenheten att såvitt dem angår genomföra direktivet.